

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 se sídlem Francouzská 808/19, Praha 2, rozhodl samosoudkyní JUDr. Otílií Hrehovou ve věci

žalobce: **Ing. I. D.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Michalem Žibřidem
sídlem Náměstí T. Bati 424, 391 02 Sezimovo Ústí

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 480 938 Kč s příslušenstvím

takto:

I. Žalovaná je povinna na náhradě škody zaplatit žalobci částku 18 240,80 Kč se zákonným úrokem z prodlení 8,05% ročně z částky 62 697,20 Kč od 23. 8. 2017 do 10. 1. 2018 a z částky 18 240,80 Kč od 11. 1. 2018 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nemajetkové újmě částku 52 500 Kč se zákonným úrokem z prodlení 8,05% z této částky od 23. 8. 2017 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.

III. V převyšující části nemajetkové újmy 347 500 Kč se zákonným úrokem z prodlení 8,05% z této částky od 23. 8. 2017 se žaloba zamítá.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 30 740,90 Kč. do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce, Mgr. Michala Žibřida, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal po žalované náhrady škody a nemajetkové újmy v režimu zákona 82/98 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nesprávným úředním postupem. Uvedl k tomu, že na základě usnesení Policie České republiky, KŘP Ústeckého kraje, Služba kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Most, Oddělení hospodářské kriminality, ze dne 6. 10. 2015 **bylo zahájeno trestní stíhání** žalobce pro podezření ze spáchání zločinu podvod dle § 209 odst. 1, odst. 4, písm. d) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, a to spáchaného ve formě účastenství - organizátorství dle § 24 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku. Šlo o nutnou obhajobu, proto žalobce dne 19. 10. 2015 si zvolil obhájce, a to Mgr. Michala Žibřida, advokáta ev. č. ČAK: 16466. Proti usnesení podal dne 19. 10. 2015 žalobce prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě stížnost. Tato stížnost byla státním zastupitelstvím zamítnuta. K trestnímu stíhání žalobce nebylo žádných důkazů, kromě krivých obvinění recidivistů E [redacted] S [redacted] nar. [redacted] a P [redacted] N [redacted] nar. [redacted]. Skutečnost, že tyto osoby se domluvily na tom, že žalobce krivě obviní z trestné činnosti, dosvědčil F [redacted] N [redacted] nar. [redacted]. Žalobce od r. 2013 v této věci byl mnohokrát svědčit, svou vinu od počátku popíral. Usnesením Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 7. 12. 2016, č. j.: [redacted] [redacted] které bylo obhájci žalobce doručeno dne 12. 12. 2017, bylo **trestní stíhání žalobce zastaveno**, a to z důvodu § 172 odst. 1 písm. c) o trestním řízení soudním. V souladu s ustanovení § 7 zákona č. 82/1998 Sb., zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, žalobce přípisem ze dne 17. 2. 2017, který byl žalované doručen dne 22. 2. 2017, uplatnil své právo na náhradu škody způsobeným nezákonným rozhodnutím o zahájení trestního stíhání žalobce, kdy uplatnil škodu ve výši 80 938 Kč. **Výše škody se rovná nákladům na advokáta**, které musel žalobce vynaložit z důvodu nutné obhajoby. Mezi žalobcem a Mgr. Michalem Žibřidem, advokátem, byla dne 19. 10. 2015 uzavřena smlouva o poskytnutí právních služeb, kdy odměna byla sjednána dle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti ze dne 4. června 1996 č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu. Právo na odměnu byla sjednáno po skončení věci. Mgr. Michal Žibřid vystavil dne 18. 1. 2017 fakturu, daňový doklad č. [redacted] ze dne 18. 1. 2017, na částku 80 938 Kč včetně DPH. Jednotlivé úkony právní služby jsou uvedeny na faktuře. Tuto částku žalobce dne 7. 2. 2017 zaplatil. V souladu s ustanovení § 31a zákona č. 82/1998 Sb., zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, žalobce přípisem ze dne 17. 2. 2017, který byl žalované doručen dne 22. 2. 2017, uplatnil své právo na zadostiučinění za vzniklou **nemajetkovou újmu** způsobenou trestním stíháním ve výši 400 000 Kč. V souladu s judikatorními závěry v otázce nezákonného trestního stíhání, a to zejména rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 ze dne 27. 6. 2012, a Nález Ústavního soudu I. ÚS 2551/13 ze dne 29. 4. 2014, a další rozhodnutí, žalobce při stanovení výše vycházel ze tří základních kritérií, a to : * Povaha trestní věci. Žalobce byl trestně stíhán pro podezření ze spáchání zločinu podvod dle § 209 odst. 1, odst. 4, písm. d) trestního zákoníku spáchaného ve formě účastenství - organizátorství dle § 24 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku. Tímto jednáním měl žalobce způsobit škodu ve výši 2 689 462,80 Kč. S ohledem na tuto skutečnost, je zjevné, že žalobci hrozil zásadní trest za závažnou trestnou činnost, to vše spojené s povinností nahradit škodu mimo finanční možnosti žalobce. Tedy zcela likvidační trest. Za tuto složku uplatnil částku ve výši 150 000 Kč. * Délka trestního stíhání. Nezákonné trestní stíhání trvalo ode dne 6. 10. 2015 do dne 7. 12. 2017. Tedy celkem 14 měsíců. Žalobce tuto dobu žil v ohrožení trestu odnětí svobody od dvou do osmi let, s tím, že jsem byl stíhán při zásadní přitěžující okolnosti dle ustanovení § 42 písm. o) o trestním řízení soudním, kdy jsem byl podezřelý jako organizátor. Za délku trestního stíhání uplatnil žalobce částku ve výši 50 000 Kč. * Následky v osobnosti člověka. Trestní stíhání bylo jedno z nejnáročnějších období života žalobce, který jako bývalý policista - [redacted] vždy dodržoval právo, ctěl zákony a vymáhal jejich

dodržování. Skutečnost, že žalobce byl nedůvodně trestně stíhán měla zásadní vliv na jeho život. To vše umocňovala skutečnost, že trestní stíhání bylo založeno na lži a křivých výpovědích nevěrohodných lidí, kteří jsou známi svou trestnou činností. Pro žalobce bylo zdrcující, že orgány činné v trestním řízení věří více kriminálíkům a nikoli jemu, bývalému policistovi a bezúhonnému člověku. Bývalí kolegové z policejního sboru se s žalobcem přestali bavit a stýkat. Trestní stíhání se dále dotklo i podnikání žalobce, kdy v očích osob, které se v [REDACTED] dozvěděli o jeho trestném stíhání, se stal podvodníkem a nedůvěryhodným obchodním partnerem. Trestní stíhání se dotklo i rodiny žalobce, když v tomto řízení byla podat vysvětlení švagrová žalobce P. [REDACTED] M. [REDACTED] M. [REDACTED], která v minulosti měla vztah s E. [REDACTED] S. [REDACTED]. Celá široká rodina žalobce tak věděla, že je trestně stíhán a pro jaký trestný čin je trestně stíhán. Blízká rodina žalobce, manželka a tři nezletilé děti, jsou závislé na příjmech žalobce. V případě, že by byl žalobce odsouzen i kdyby jen k podmíněnému trestu odnětí svobody a náhradě škody, tak by to pro celou rodinu mělo likvidační sociální a majetkové důsledky. Za následky nezákonného trestního stíhání uplatnil žalobce částku ve výši 200 000 Kč. Přípisem žalované ze dne 23. 2. 2017 bylo žalobci sděleno, že žádost o zaplacení škody a nemajetkové újmy byla žalované doručena dne 22. 2. 2017, kdy věc byla vedena pod sp. zn.: [REDACTED]. Přípisem žalované ze dne 22. 8. 2017 žalovaná uznala své prodlení a zažádala o doložení dalších skutečností. Žalobce, již prostřednictvím právního zástupce, požadované dokumenty doložil přípisem ze dne 1. 9. 2017.

2. Žalovaná konstatovala, že v předmětném řízení **bylo vydáno nezákonné rozhodnutí** ve smyslu § 7 zákona 82/98 Sb. a za něj se **omluvila**, požadovaná náhrada škody a přiměřeného zadostiučinění však nebyla žalobci poskytnuta v požadované výši, když žalovaná poskytla žalobci **toliko odškodnění majetkové škody 62 697 Kč** a ve zbytku žádost zamítla. Uvedla k tomu, že řízení bylo vůči žalobci zahájeno dne 6. 10. 2015 usnesením o zahájení trestního stíhání ze spáchání podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Proti usnesení byla podána stížnost, která byla však zamítnuta. Dne 7. 12. 2016 bylo vydáno Okresním státním zastupitelstvím v Mostě usnesení, kterým bylo trestní stíhání žalobce dle ustanovení § 172 odst. 1 písm. c) trestního řádu zastaveno, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchal obviněný. Právní moci uvedené rozhodnutí nabylo dne 28. 12. 2016. V souladu s konstantní judikaturou uzavřela, že v daném případě došlo ohledně žalobce k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., za které lze považovat s ohledem na výsledek trestního řízení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 6. 10. 2015. K jednotlivým nárokům žalovaná uvedla, že co se týče náhrady škody spočívající ve vynaložených nákladech na obhajobu v trestním řízení, ve věci žadatele byly splněny zákonné podmínky pro přiznání tohoto nároku co do důvodu, avšak **výše požadované náhrady byla ponížena v souladu s advokátním tarifem** upravujícím mimosmluvní odměnu. Po nahlédnutí do trestního spisu ověřila, že účtované úkony jsou co do druhu, délky a použité sazby v souladu s výjimkou: * 19. 10. 2015 - stížnost do UZTS – úkon byl žalovanou ohodnocen polovinou odměny, neboť se nejedná o podání ve věci samé, nýbrž o úkon dle § 11 odst. 2 písm. d), odst. 3 advokátního tarifu (srov. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 25. 1. 2007 sp. zn. [REDACTED]). * 23. 10. 2015 - nahlédnutí do spisu - jedná se o úkon, který nemá oporu v advokátním tarifu, když jej nelze podřadit pod § 11 odst. 1 písm. f) advokátního tarifu, ani nebyl učiněn na výzvu orgánů činných v trestním řízení. Navíc se v takovém případě jedná o úkon, který je nutno podřadit pod úkon převzetí a příprava obhajoby, k tomuto úkonu nebylo přiznáno ani požadované cestovné a promeškaný čas. * 17. 2. 2016 - návrh na zastavení trestního stíhání, * 18. 5. 2016 - výslech S. [REDACTED] - tyto úkony nemají oporu ve spise, je tak sporováno jejich vykonání, k výslechu nebylo přiznáno ani požadované cestovné a promeškaný čas. Celkem byla žalobci v rámci předběžného projednání žádosti přiznána odměna ve výši 33 214,50 Kč představující 10 úkonů právní

služby po 2 300 Kč za jeden úkon právní služby, 1 půlúkon po 1 150 Kč, 11 režijních paušálů a 21 % DPH. Co se týče cestovného a promeškaného času cestou, bylo přiznáno cestovné v celkové výši 19 802,70 Kč vč. DPH a promeškaný čas cestou v celkové výši 9 680 Kč vč. DPH. Celkem bylo žalobci přiznáno **62 697,20 Kč vč. DPH**, přičemž tato částka byla poukázána na bankovní účet, jehož číslo bylo sděleno v žádosti o odškodnění doručené žalované dne 22. 2. 2017. Žalovaná dále odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 8. 2012 sp. zn. 30 Cdo 2256/2011 a jakási základní vodítka pro zhodnocení intenzity vzniklé nemajetkové újmy, kterými jsou povaha trestní věci, délka trestního stíhání a následky způsobené trestním stíháním v osobnostní sféře stíhané osoby. Žalobce se ve své žádosti a jejím doplnění vyjadřuje k následkům způsobeným v pracovní sféře, kdy došlo k poškození pověsti žalobce jako bývalého policisty, rovněž v současném podnikání. Dále doplňuje svá tvrzení o zásahy do rodinné sféry. Žalobce byl žalovanou dne 21. 8. 2017 vyzván k doplnění důkazů k prokázání svých tvrzení. Žalobce následně podáním doručeným žalované dne 1. 9. 2017 doplnil žádost o rozhodnutí policejního prezidia z roku 2009 a 2010 (tedy časově trestní stíhání žalobce značně předcházející). Ničeho dalšího nedoložil. Žalovaná nespornuje, že žalobce je bývalým policistou, avšak neshledává příčinnou souvislost mezi tvrzeným poškozením pověsti žalobce jako bývalého policisty a předmětným trestním řízením. Další tvrzení nebyla žalovanou ani komparací se spisem prokázána. V návaznosti na výše uvedené žalovaná konstatovala, že v trestním řízení vedeném proti žalobci **došlo v přípravném řízení k vydání nezákonného rozhodnutí** ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 6. 10. 2015. Za toto se žalovaná v rámci stanoviska žalobci omluvila. Konstatování porušení práva a omluvu však žalovaná považuje za dostačující, neboť tvrzená nemajetková újma musí být žalobcem nejen tvrzena, ale i dostatečně prokázána, což v tomto případě žalovaná neshledala a v souvislosti s navrženými důkazy v žalobě ani nadále neshledává.

3. V průběhu řízení bylo toto částečně **zastaveno co do žalovanou poskytnuté částky 62 697,20 Kč** pro částečné zpětvzetí žaloby. K projednání zůstal ve zbytku nárok na náhradu obhajného ve výši 18 240,80 Kč a nemajetkové újmy 400 000 Kč.
4. Strany učinily nesporným průběh posuzovaného řízení, které bylo vedeno u Policie České republiky, SKPV Most, oddělení hospodářské kriminality, jakož i výsledek trestního stíhání, tedy zproštění žalobce obžaloby.
5. Provedeným dokazováním bylo zjištěno :
6. Z usnesení Policie České republiky, SKPV, územní odbor Most, ze 6. 10. 2015 se podává, že bylo zahájeno trestní stíhání žalobce jako obviněného ze spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4, písm. d), trestního zákoníku spáchaného ve formě účastenství – organizátorství dle § 24 odst. 1, písm. a), trestního zákoníku. Odůvodnění stížnosti obviněného do usnesení o zahájení trestního stíhání ze 6. 10. 2015 bylo doručeno 26. 10. 2015 Policii České republiky, SKPV, Územní odbor Most. Tomu předcházela stížnost ze dne 19. 10. 2015 proti usnesení o zahájení trestního stíhání (č.l. 14).
7. Ze smlouvy o poskytování právních služeb mezi žalobcem a právním zástupcem Mgr. Michalem Žibřidem ze dne 19. 10. 2015 se podává, že žalobce si uvedeného advokáta zvolil jako obhájce.
8. Z usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Mostě ze dne 7. 12. 2016, č.j. [REDAKCE] je zjištěno, že se zastavuje trestní stíhání žalobce podle § 172 odst. 1, písm. c), trestního řádu, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchal obviněný.

9. Z popisu služebního místa pracovní náplň, na č.l. 29, ze dne 31. 7. 2009 se podává hodnostní označení titulu, jméno a příjmení por. Bc. I. D. se začleněním na pracovišti Krajského ředitelství policie [REDACTED]
10. Z rozhodnutí Policie České republiky, náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Severočeského kraje pro vnější službu ve věcech služebního poměru ze dne 28. 7. 2009, pod číslem spisu [REDACTED] se podává, že odvolává žalobce podle § 26 odst. 1, zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, jako vrchního inspektora a ustanovuje jej dnem 1. 8. 2009 na služební místo [REDACTED]
11. Ze záznamu k řízení ve věcech služebního poměru Policie České republiky, odboru personálního řízení a odměňování Krajského ředitelství policie Severočeského kraje ze dne 28. 7. 2009 č.j. [REDACTED] (na č.l. 33) se podává, umístění žalobce na obsazené volné služební místo [REDACTED] s místem služebního působiště [REDACTED]
12. Z protokolu o výsledku svědka (na č.l.35), F. N. ze dne 21. 4. 2016 se podává, že se na stíhání žalobce, jiné osoby domluvily (odstavec na č.l. 39, druhý ze shora).
13. Nárok u žalované byl uplatněn dne 17.2.2017, jak plyne z dokumentu uplatnění nároku u žalované ze dne 17. 2. 2017 (na č.l. 43).
14. Z faktury na č.l. 48 vystavené zástupcem žalobce žalovanému dne 18. 1. 2017 vyplývá, že za 14 úkonů právní služby zde vyjmenovaných, jsou tyto v celkové částce 30 400 Kč + náklady cestovného. Z výpisu z účtu [REDACTED] se podává částka 81 008 Kč + 70 Kč za poplatky, na příjemce M. Ž. placeno dne 7. 2. 2017.
15. Z dokumentu na č.l. 85 plyne, že návrh na zastavení trestního stíhání obviněného D. bylo na Státní zastupitelství v Mostě do datové schránky doručeno dne 17. 2. 2016.
16. Z výsledku svědkyně K. D. manželky žalobce je zjišťováno, že období trestního stíhání bylo pro rodinu špatné, žalobce trpěl depresí, měl strach o rodinu. Měli 3 leté dítě a dvojčata. Z přechozího bydliště se právě kvůli strachu o rodinu odstěhovali, bylo to v prosinci 2013. Když přišla nějaká obsílka, pak následovalo, že šli k soudu, tam se však svědci nedostavovali. Žalobce i ona trpěli, neboť nevěděli, jak to dopadne. O následcích, které mu hrozily, ani nevěděla, neboť žalobce jí asi nechtěl stresovat. To, že mu hrozil nepodmíněný trest, o tom nevěděla. V roce 2015 a 2016 byla ženou v domácnosti. Pokud jde o finanční zázemí, to bydleli již v [REDACTED] a měli jediný příjem, příjem manžela. Nepamatuje si, kdy manžel odešel od policie; bylo to buď během trestního stíhání, nebo po skončení trestního stíhání.
17. Z výsledku svědkyně Bc. P. M. M. bylo zjištěno, že o trestním stíhání žalobce, který je ve vztahu k ní švagrem, nevěděla, byla pouze na výsledcích u Policie v Mostě na kriminálce, kde se jí ptali toliko na nějaké firmy, a to bylo vše. K osobě svědka Š. uvedla, že je to její bývalý přítel. Že by snad měl pan Š. hlídat děti žalobce, o tom nic neví. Pan Š. byl někdy příjemný, sympatický, ale byl velký lhář, jakého vůbec znala. S rodinou pana žalobce se vídá na oslavách a návštěvách rodiny. Pokud jde o rok 2015 až 2016, postřehla, že její sestra chodila uplakaná. Věděla, že se u nich v rodině něco děje ale přesné informace neměla.

18. Z výsledku svědkyně M [REDAKCE] K [REDAKCE] vyplynulo, že je bývalou kolegyní žalobce (ona stále pracuje u policie), znají se několik let. Žalobce od policie již odešel. Doslechla se informace v době, kdy byl ještě zaměstnán u policie, že se proti němu vede trestní stíhání. Dozvěděla se to od kolegy, který tuto informaci šířil s tím, že se údajně tato informace objevila ve svodkách. Bylo jim jako kolegům doporučeno, aby s ním neudržovali bližší kontakty. U ní to bylo komplikované i tím, že jejich rodiny se navštěvovaly. Ze strany kolegů bylo na žalobce pohlíženo nehezky. Byly různé kuloární řeči a nahlíželi na něj skrz prsty. Se žalobcem se zná tak 16 let, kdy se poprvé poznali v práci. Zná ho jako kolegu a rovněž jejich rodiny se začaly posléze stýkat. Působili spolu na [REDAKCE]. Měli kamarádský vztah, rozuměli si, mohla se na něj kdykoliv spolehnout. Problém s trestním stíháním žalobce jí velmi překvapil, on nikdy nic špatného neudělal. Nebylo jí milé, co se dozvěděla, a to různé řeči, ze strany kolegů. Trestní stíhání policisty považují kolegové za negativitu, nedívají se na to moc dobře, takže takto to vnímala i ona.
19. Skutkovým závěrem soudu je, že proti žalobci bylo dne 6. 10. 2015 zahájeno trestní stíhání příslušným útvarem PČR (žalobce byl v té době policistou) ze spáchání trestného činu podvodu dle ustanovení § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku. Proti usnesení o zahájení trestního stíhání byla žalobcem podána stížnost, která byla zamítnuta. Dne 7. 12. 2016 bylo vydáno Okresním státním zastupitelstvím v Mostě usnesení, kterým bylo trestní stíhání žalobce dle ustanovení § 172 odst. 1 písm. c) trestního řádu zastaveno, neboť nebylo prokázáno, že skutek spáchal obviněný. Právní moci uvedené rozhodnutí nabylo dne 28. 12. 2016. Žádostí dne 17.2.2017 žalobce u žalované uplatnil nárok na poskytnutí přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu a náhradu škody, která mu měla být způsobena v důsledku trestního stíhání.
20. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnost za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
- Podle § 5 zák. č. 82/1998 Sb. stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
- Podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
- Podle § 8 odst. 1, odst. 3 (věta před středníkem) zák. č. 82/1998 Sb. nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
- Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje.
- Podle § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu.
- Podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.

21. Pokud žalobce žádá odškodnění za své nezákonné trestního stíhání, pak každé zahájení trestního stíhání negativně ovlivňuje osobní život stíhaného, a to bez ohledu na výsledek trestního stíhání; dvojnásob to však platí u těch, jež skončí způsobem, který potvrdí nevinu obviněného. U žalovaného to platí dvojnásob, neboť v době zahájení trestního stíhání byl služebně angažován jako policista. Je sice pravda, že do okamžiku právní moci rozhodnutí o vině je třeba ctít presumpci nevinu, avšak samotný fakt trestního stíhání je pro obviněného zátěží psychickou a mnohdy i finanční. Samotné zahájení trestního stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti. Ústavní soud již ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 428/05 ze dne 11. 10. 2006 (N 185/43 SbNU 115) vyšel z přesvědčení, že samotné trestní stíhání je způsobilé vyvolat vznik nemateriální újmy především tehdy, jedná-li se o obvinění "liché", což může vyplynout z pravomocného zprošťujícího soudního rozsudku, podle něhož se skutek, z něhož byl jednotlivec obviněn a obžalován, nestal, případně jej nespáchal obžalovaný, anebo skutek není trestným činem. Právní základ nároku jednotlivce na náhradu škody v případě trestního stíhání, které je skončeno zproštěním obžaloby, je třeba hledat nejen v ustanovení čl. 36 odst. 3 Listiny, ale v obecné rovině především v čl. 1 odst. 1 Ústavy, tedy v principech materiálního právního státu. Má-li stát být skutečně považován za materiální právní stát, musí nést objektivní odpovědnost za jednání svých orgánů či za jednání, kterým státní orgány nebo orgány veřejné moci přímo zasahují do základních práv jednotlivce. Stát nemá svobodnou vůli, nýbrž je povinen striktně dodržovat právo v jeho ideální (škodu nepůsobící) interpretaci. Na jednu stranu je jistě povinností orgánů činných v trestním řízení vyšetřovat a stíhat trestnou činnost, na druhou stranu se stát nemůže zbavit odpovědnosti za postup těchto orgánů, pokud se posléze ukáže jako postup mylný, zasahující do základních práv. V takové situaci není rozhodné, jak orgány činné v trestním řízení vyhodnotily původní podezření, ale to, zda se jejich podezření v trestním řízení potvrdilo - což se v předmětném případě nestalo (IV. ÚS 642/05).
22. Pokud jde o požadovanou nemajetkovou újmu 400 000 Kč, soud dospěl k základní částce **15 000 Kč za rok řízení**, kdy za 1 měsíc je to 1 250 Kč a za 14 měsíců je to 17 500 Kč. Uvedenou základní částku soud navýšil na trojnásobek, tedy **52 500 Kč** s ohledem na to, že žalobce byl policistou, osobou obecně vnímanou, která sama proti páčání trestné činnosti brojí a u níž předpokládá vyšší míra vnímání dobré pověsti, která byla výrazně narušena lichým obviněním s informačním průnikem do veřejného prostoru tím, že žije na malém městě. Soud tak při stanovení částky odškodnění za nezákonné trestní stíhání vycházel z judikatury soudů zejména z rozhodnutí č. j. 30 Cdo 1747/2014 dle něhož, aby zadostiučinění bylo možno považovat za přiměřené mělo by odpovídat výši přiznaného zadostiučinění v případech, které se v podstatných znacích shodují, tedy výše přiznaného zadostiučinění by neměla bez zjevných a podstatných skutkových odlišností konkrétního případu podstatně odlišovat od zadostiučinění přiznaného v případě skutkově obdobném, (Je tedy nutné provést srovnání zejména na podkladě judikatury vyšších soudů či soudů pro lidská práva) s jinými případy odškodňování nemajetkové újmy vzniklé v důsledku porušení stejných práv a není-li jich, pak i porušení jiných práv (bude-li zřejmé, že oba případy vykazují pro rozhodnutí soudu významné množství jednotících prvků). Bez tohoto srovnání by zpravidla nebylo možno učinit závěr, že právě žalobcem požadovanou částku (nebo i jakoukoli jinou) lze považovat za přiměřenou, či za přiměřené zadostiučinění bude možno považovat konstatování porušení práva podle § 31a odst. 2 odškodňovacího zákona. Takovým je případ projednávaný u podepsaného soudu pod sp. zn. 12 C 175/2013, potvrzený odvolací instancí Městským soudem v Praze pod sp.zn. 69Co 444/2014-125 ze dne 10.12.2014, kde soud vycházel ze stejného algoritmu při výpočtu základní částky 15 000 Kč/rok trestního stíhání a v němž se též jednalo o osobu trestně (do té doby než začalo

trestní stíhání) bezúhonnou, kdy byl ohrožen zdroj obživy této osoby a došlo k poškození dobrého jména žalobce. Jak výše odůvodněno v případě žalobce, soud považoval za případné zvýšit jeho odškodnění na **trojnásobek**. Pokud jde o nemajetkovou újmu (v součtu požadovaných 400 000 Kč), tak co do **povahy** trestní věci (v tom segmentu žalobce požaduje 150 000 Kč), se soud ztotožňuje s tím, že šlo o závažnou trestnou činnost, z níž byl žalobce obviněn, kdy mu hrozila z trestního stíhání v případě uznání viny i náhrada škody v podstatě ve výši pro žalobce likvidační, přes půl druhé milióny korun, což je okolnost pochopitelně pro žalobce značně stresující. Pokud jde o **délku trestního řízení** (žalobce požaduje 50 000 Kč), ta nebyla nikterak dlouhá a trestní řízení trvalo od 6.10.2015 do 7. 12. 2016, tedy 14 měsíců, takže délka řízení nebyla, v případě žalobce shledána nepřipadnou. Pokud jde o **následky v osobnosti** člověka (požaduje 200 000 Kč), ano, žalobce byl policistou, jistě razantně vnímal toto období jeho trestního stíhání. Pokud jde o následky v pracovní činnosti žalobce, to popsala svědkyně M. K. jakým způsobem nahlíželi kolegové na žalobce. V rodinném životě situaci popsala manželka, žalobce má tři děti, ona v té době vedení trestního stíhání nepracovala, byli tudíž odkázáni na jeho příjem, o který pokud by o něj přišel, zasáhl by zcela nepochybně do ekonomické situace rodiny a do jejího fungování, když tato skutečnost zcela jistě žalobce deprimovala. Nicméně požadovaný nárok 400 000 Kč není adekvátní. Soud tak, jak výše již uvedeno, dospěl k základní částce 15 000 Kč za rok řízení, kdy za jeden měsíc je to 1 250 Kč a za 14 měsíců je to 17 500 Kč, když uvedenou základní částku soud navýšil na trojnásobek tedy 52 500 Kč s ohledem na to, že žalobce byl policistou, osobou obecně vnímanou, která sama proti páčání trestné činnosti brojí, přičemž se u něho předpokládá vyšší míra vnímání dobré pověsti, která byla výrazně narušena lichým obviněním.

23. Soud přiznal žalobci i nárok co do zbytku obhajného, neboť za úkon nahlédnutí do spisu 23. 10. 2015 bylo nutné toto učinit k získání podkladů odůvodnění stížnosti proti zahájení trestního stíhání, a k tomu náleží pak i cestové a promeškaný čas. Dále úkon z 18. 5. 2016, kdy se jednalo o výslech svědka Stumpfa, ke kterému se obhájce dostavil, ačkoliv se výslech nakonec nekonal, pak nekonání výslechu svědka nelze klást k tíži zástupci žalobce, který tento postup nezavinil, když se plánovanému výslechu, který se nekonal, dostavil (nebyl spraven o tom, že se výslech konat nebude). Pokud jde o úkon z 17. 2. 2016, jde o návrh na zastavení řízení, který soud také považuje za opodstatněný, přičemž žalobce předložil soudu i doručení tohoto návrhu orgánu činnému v trestním řízení (OSZ).
24. V převyšující části byla žaloba jako nedůvodná, zamítnuta (výrok III.).
25. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., dle něhož, i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. V případě řízení o zaplacení přiměřeného zadostiučinění podle zákona č. 82/1998 Sb., se jedná o situaci, kdy rozhodnutí o výši plnění závisí na úvaze soudu ve smyslu § 136 o. s. ř. Soud proto rozhodl, že žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení, které představuje odměna advokáta (dle § 9 odst. 4 vyhl.č. 177/1996 Sb.) za 6 úkonů právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení, podání žaloby, 3x účasti u plnohodnotného jednání a jednou u vyhlášení rozsudku po 3 100 Kč x 5 = 15 500 Kč + 1 550 Kč 6x paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 1 500 Kč dle § 13 odst. 3 cit vyhlášky (18 550 Kč). K tomu cestovné a náhrada za promeškaný čas za cestu mezi obcemi Sezimovo Ústí – Praha a zpět o celkové vzdálenosti 192 km. Cestovné celkem částka 1 105,30 Kč, a to dle výpočtu: základní náhrada za používání silničního motorového vozidla ve výši 4,- Kč / 1 km x 196 km činí 784 Kč. Výše náhrady za spotřebované pohonné hmoty při kombinované spotřebě 5.5 l/100 km a ceně pohonných hmot 29,80 Kč/l činí za 196.0 km celkem 321,30 Kč. Náhrada za promeškaný čas - 6 započaté půlhodiny – dle §14/3

AT částku ve výši 600 Kč. Cestovné a náhrada za promeškaný čas bez DPH činí částku ve výši 1.705,30 Kč. Obhájce učinil následující cesty mezi obcemi Sezimovo Ústí – Praha a zpět, a to dne 11.7.2018 - 1 705,30 Kč, dne 3.10.2018 - 1 705,30 Kč, dne 6.12.2018 1 705,30 Kč. Cesta mezi obcemi Sezimovo Ústí – Praha a zpět o celkové vzdálenosti 192 km. Cestovné celkem částka 1.141 Kč, a to dle výpočtu: základní náhrada za používání silničního motorového vozidla ve výši 4,10 Kč / 1 km x 192 km činí 787 Kč. Výše náhrady za spotřebované pohonné hmoty při kombinované spotřebě 5.5 l/100 km a ceně pohonných hmot 33,60 Kč/l činí za 196.0 km celkem 354 Kč. Náhrada za promeškaný čas - 6 započaté půlhodiny – dle §14/3 AT částku ve výši 600 Kč. Cestovné a náhrada za promeškaný čas bez DPH činí částku ve výši 1.705,30 Kč. Obhájce učinil následující cesty mezi obcemi Sezimovo Ústí – Praha a zpět, a to dne: 10.1.2019 1 741 Kč. Cestovné a náhrada za promeškaný čas bez DPH částka ve výši 6 856,90 Kč. Celkem 18 550 Kč + 6 856,90 = 25 406,90 Kč. K tomu DPH 5 334 Kč; dohromady tedy 30 740,90 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 10. ledna 2019

JUDr. Otília Hrehová v.r.
samosoudkyně